

אור הזוהר

גליון מס' 15
טבת תש"ע לפ"ק

מוקדש לבית המדרש
וכן למחלקים וללומדי הזוהר

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

נר למאור / מכתב לראשי ישיבות / 2

לאורם נלך / לקט מספרי הקדמונים על הזוהר / 4

אור חוזר / מכתבים למערכת / 6

קומיקס / 8

מפעל
הזוהר
העולמי

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מכתב לראשי ישיבות

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר "למען תהיה תורת השם בפניך" "למען" גימטריה "מיו" חדש שכתב שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הוהר" גימטריה תש"ע חושבן דביו חושבן דביו.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רים, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ויבשלתון ערוך יומי ודי בכל אמת ואתה וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י ז"ל ו"ע ולקרב הגאולה, במובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המוטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזהר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקבוע עתים לתורה בתורת הנגלה, יש גידכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או לסיום את השעור בלמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך המש דקות במבאר בספר סוד מרע ועשה טוב (פרק ט"ו) וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי רבים שתראה בכל עת חובבך לברוא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכרון לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (חלק א' פרק ג' עמוד 2), "מוסר השם שיש בזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתונו דלפא", עד כאן.

ובכל אפשר ללמוד הזהר "חק לישראל", שתמו האר"י, לידי יום ביומו ועל ידי זה להשטיע את נפש גוף דברי הרשב"י ז"ל לצבור הולמדים, כמו שכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד ללמוד בעולם המונח הנשמה כמו ללמוד הזהר הקדוש.

והלומד הזהר אפילו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכן אמרו קמאי וסמבטו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו וענו בהרב החיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"ל וכו'.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב כי בעת ללמוד סתרי תורה מתוורר בנפש רגש נפלא להשם יתברך כי עזה כמות אהבה, ומובא ברציא מהימנא בזהר פרשת גשאו, (פרק כ"ד): והמשפילים יחירו בזהר הקדוש בהאי הבורא דילך דאיהו ספר הזהר מן זמנא דאימא עלאה תשובה. באלו לא צריך נשיו, ובגין דעתידיו ישראל "למען" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהו, (דברים לב) ה' בדרך יצחון ואין עמו אל גבר. (פרק ל"ט) הלשון הקדוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לכניא מהימנא א) דוק לישיבה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא ויתקיימו פרושי אמרינו כי נעמו, כמו בזמנא זה שהוא אחרית הימים ואמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזהר לבד גלי להבין מועיל מאד, כמו שדוק במקדש מלך "למען" שזה הוהר על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי הבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרך כתרצה בסוף יומנא, ובגנינה (תקנה כה) וקראתם דורו בארץ וגומה ובתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: "פמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמוד סבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים סבלה, וגורם אכזב גלותא, כי הם מועדים הגאולה בחמנא ליגלו, כי עשה בשעה אחת

בלמוד הסבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה. ובתקון מ"ב שם בפסא מלך, "כי ללמוד הזהר הקדוש בגיורא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פרוש מאמר אהבה עשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא עשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היקלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרביעא. ואין נחת רוח להשם בעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רעונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...". עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו ו"הג"א ז"ל) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות החיצוניות הגוף, והעוסקים בקמו וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (כתב עוד שם (פרק י"א אות ג) דהגאולה לא תהיה, רק על ידי ללמוד התורה, ועשר הגאולה בלמוד הסבלה.

וכתב בספר סוד ושך העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מלל למונתו, כמו מלמוד חכמת הסבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

והרב החסיד פעל חובת הדבקות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לך אחי לדעת כי וכות המאמין אפילו אם יהיה מגיע אל המכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהיגיהם המשפחים והשפדיותם בעבודת הבורא ואהבתם הנה בו אינם נזכרות מי שמורה בני אדם אל הדרך השונה ומישרם אל עבודת הבורא, שיוצאתו נכפלות בעבור זכותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבאר מפאו שהבור הוהר היה עתיד להיות גנו וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים בוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו וזה שאמר ויגיה" וישבתם איש אל אחותו" וכו', כדי שגזרות זה יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממזרים עד שהצנן הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, זו הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדושה הוהר והוא רצון האל יתברך ואשרי הוהר פה" (ששהר מאמרות מאמר ראשון, שני לחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבשל כל גזרות קשות ולהיות בחוקה בעזרה מפני כל צרה בחמנא ליגלו.

וכידוע רבנו הקדוש הרמח"ל רבנו משה חיים לוצאטו ובר צדיק ועוד, לברכה וזותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים" ועוד, תפן בלישבתו סדר ללמוד מחד של גיורא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק קלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בלישבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחקמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה העוצה לכל קהלות קדש להציל מולשת זו שמו שונאים, ובנבאי הנה להם לפסח על זאת ולא יחדלו, כי כב הדבר יעצום מאד...".

...ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרים גם, כי אני אלמלא נתיגשר חולי הייתי כובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יפח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין במוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא לכל". ומי לנו גדול בהרמח"ל וזותו יגן עלינו אמן אשר הנה בקי עצום בכל מקמי התורה ולא מצא עצה לבשל גזרות מעם

ישראל אלא את העצה הוהר, ללמוד בספר הזהר בראש ללא הפסק, שפכת הקדושה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבשל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשפעת הקטרוגים (סדר לאברהם מעון ראשון ובר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומינענו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בננו בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים וישאל לעז חיים).

ואחרי שזכינו להפיר מעלת דברי הזהר הקדוש ופעלם הנפלא והשפעתם הברוכה, לא פלא אם כן שכל החוגים נמצאו גדולי הדורות ששקעו למודם (עינים בזהר הקדוש, ואף המליצו לרבים ולשומעי לקחם על התועלת מהלמוד בו כמו שיתבאר.

ולשון דגל מנהג אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשינתלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואתה דברי שמעון בן יתאי הנה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, או והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה ביימינו אמן סלה ונעז.

בספר אמרי קודש (פרק ט"ו), שהבר בעל פרוש המשניות מהר"ח (שהנה מרואי פני אדונינו מבר"א ז"ל), וזה לשונו: "הלמוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חובבם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפלין וכו', וזה - טוב מאד ללמוד, פשיטא למי שמיזין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמוד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, וישנו מסגל", עד כאן.

ובצנאות רבנו הגאון רבי יעקב מליסא (אות ג'), גם בכל שבת תקבעו ללמוד שער בזהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתיב זצ"ל בספר "אהל ישירים" (שער השוכה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האר"י ל שללמוד בספר הזהר והתקונים הם יועילו לנשמה להודפך מאד, אף על פי שאינו מבין האדם עומק פנתו, דאפילו לפי פשטות דבריו הם דברי מוסר השכל וכל דבריו גמלי אש ונכנסים בכל הלמוד והשומע, ובפרט אם יתעורר בבקיה ושרון לבב בשלומד בספר הזהר, אין ספק שגמלים עונותיו, ויברחו המזיקים והספרא אחרא מפניו הרחק כמשתחו קשת, ומפל שבו אם ילמדו ללמוד זה בלינה מחצות לילה ואילן, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות השכינה והתברך והגלות, ואחר כך ישב וילמד עד שיעלה עמוד הששה ויחבר לילה ניום, ועליו יאמר "וימם יצוה השם חסדו", שהוט של חסד משוך עליו כל היום משום ד"בלילה שירה עמי". וגם בשבתות לא ילמד אלא בספר הזהר, שהשבת קדש וספר הזהר קדש, ואם לאל ידו בהחכמת הסבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי האר"י ל על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומפל התקונים שפסר ברהו שילמד בכל יום פמה דפים מספר הזהר, וקבלת ללמוד ספר הזהר יועיל לאדם להבנים יראת השם בלב.

ועד פמה היה חביב למוסר תורת הפוד על תלמידי הפעל שם טוב וממשיכיו, שכל ללמוד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מוידושישבו ובזותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ולשנה חפרי עז חיים מאה פעמים ואכה.

ובספר "אמרי הרועים" (חלק א' עמוד פ"ג אות סס"ח), מספר שפעם אחת בשעה שהתבודד עצמו רבנו הקדוש ונורא אדמו"ר מוסכשבו זצ"ל ללמוד הזהר הקדוש וכו', והנה משך את מובע השמריימל שעל ראשו למשה עד גלות עינו באפו שכל המצב שלו היה מכה, ואחר כך התחיל ללמוד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובנהימה בקול דממה דקה מאה ורק לפקדים התפרץ מלבו שההור

הגימה גדולה על איזה רגעים, ולא כמו עינו השחורים ולא הגימה את גבות עינו להביט חוצה מן ספר הזהר הקדוש בכל משך למוזר וכו', וכשהביט אחר כך על המורה שעות ראה שלמד רבנו הקדוש בן יתיר מארבע שעות שלמות, והכל היה בהתעוררות וחד קטירא מתחלה עד סוף בלי הפסקה רגע אחת וכלי הבט חוצה מספר הזהר הקדוש בכל זמן רב ההוא, עד כאן.

ובמשנה ברוכה (סימן א עמוד קפ"ו), כתב בשם ברבי יוסף וזה לשונו: "וצריך האדם לקבץ לו עת ללמוד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה כי הגדול מחברו יצרו גדול הימנו ותכליתו הנגזר הריב הוא תוכחה מאמרי חז"ל". וישעיהו הגיון (אות כ"ח), כתב בשם חז"ל אדם שהוא יותר חיוב מלמוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורכו של רבי שלמה בלך זצ"ל (הלמיר הקפ"ז חיים) פותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן הקפ"ז חיים ז"ע, שקל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים לקודש הזהר של הפרשה, אפילו בחזורים. והיה אומר שרבו מלמדו.

ובמכתבי מרן הקפ"ז חיים זצ"ל (דף י"ד אות ג) בדפוס הקדוש, שספר בנו הרב אריה לייב על אביו מרן הקפ"ז חיים, שהחזיק מאד בתקנות השפלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (ובענין פאסינס "דבר גדול מעשי מרובה") ומרגלא בפומביה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוהה בהנהגתו עם הבריא, אמנם דאג כי לא יפסיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למוזריו הנגלים שהם צדק רבים, וענין בספרי השפלה רק לפעמים, ועל פי רוב בפליה בשעה מאחרת, פה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי ספלה היה לו נח מהמתחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרי דגניעותא עם באורי הגר"א, בן ספר התמונה וספרי הזהר בן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, בן ספר עבודת הקדוש להנפא, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שיערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, וזלזלם (ועוד ענין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר ח"ב 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג עמוד צ"ח), מובא שמרן הקדוש איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמרנהו גריינימן זצ"ל: שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמוד זה, ואף הוא עצמו למד ספר הזהר עם הגאון רבי שמרנהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם: (חלק ד עמוד צ"ג), מובא שהגאון רבי שמואל הלוי וואנר שליט"א שאל פעם את מרן הקדוש איש זצ"ל אודות למוד הזהר הקדוש למו שלא הגיע להקמה זו, והשיב מרן ז"ל: למען הלמוד אסור, אבל למען וראת אלקים מתר ומצנה גדולה היא, כי אין לך מאמרי חז"ל שמלהיבים כל כך כמו מאמרי הזהר הקדוש.

ועוד שם: (בשולי העמוד), מובא שהרב רבי שמואל עקיבא שלינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדין בחור צעיר לאחר פר מצנה נתלתי פעם להגאון רבי שמואל וואנר שליט"א, ואז זכרתי שהיה מצה על השלחן ספר "הזהר" (שמנה לא גרידה), ואמר הגאון רבי שמואל וואנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה, והחזון איש חנ"ך (ראה אור הזהר ח"ב 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (פסעים והנהגות עמוד ע"ח), מובא שהגאון רבי אליהו אפריאן וזק"ל בכל יום אחר הצהריים היה לומד זהר הקדוש בניעמות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניין" (פסק י' עמוד ס"ח), מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניין היתה לו קביעות בכל לילה לפני השנה בספר זהר הקדוש ענין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר עבודת ליל שבת ללמוד דברי הזהר הקדוש ומדרכי התנהגות על פני השבת.

ועוד ישגי ותעלה מרבה מלמוד הזהר אפילו בדרך קביאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש ח"ב (א"י) וזה לשונו: "ובן אמר מורי ז"ל (הדני האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענו השנה

שלמד בזהר דרך קביאות בלבד בלי שיצטיק ענין מ' או ג' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים, עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מורה באמצע אות מ"ד), למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשנים לא ידע מאי קאמרו ואף שיטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזהר ח"ב 76, 82).

ובכתב הגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל בספרו "לוח אר"י" (פסק ח'), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הגה שכוון אהו, מכל מקום בלמוד דברי ספלה זהר הקדוש חיד"ש וישן ותקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זיע"א וכדומה להם, נשגב הלמוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שכוון מרבה, ומסגל להבדלים ממונו היסוריו.

ובספר: "יצירה לחיים" (הפסקה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב ז"ל בגליון הזהר הקדוש סדר חיי שרה (פ"ב), דמי שישגי בלמוד ספר הזהר ופרושו בדיוק ובעיון מבטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

נקוט מיהא פלגא דבלמוד מה שיוכל להבין אפילו שהוא לפי הפשט בלתי דיוק ועיון פמני וכו' דאין לנו עסק בנסתרות כגון זומא מכוזז אהני ליה מיהא דמסתמא לא יראה פני גיהנם. וענין סדר יצירה (כ"ה) מה שכתב שם. וראה עוד מה שכתב בספר הלולא רבא (ח"ב), דכל העוסק בספר הזהר יחא לשמור מכל דבר רע, דראשי תבנות חז"ל ח"סידיו ו"שמור גימטריה זה"ר.

ועוד כתב (דף נ"ה) דהלומד בספר הזהר מקניע את יצרו הרע וקונה שלמות בעולם הזה ובעולם הבא וענין שם. ועל הכל דלמוד הזהר מקרב הגאולה, והקלפות גרות יצרתו כמו שכתב שם פעמים רבות.

ובקונטרס חיים וזונו (חלק ב' אות מ"ד), הבאתי מספר קרבן מנחה ג"ם כי יתנו בגוים גימטריה ספר הזהר, כי על ידי זה עתה אבא עם שם, והא שמיש לי דבספר הזהר ירגיל יותר מהתקונים ביום, ובתקונים ירגיל בפליה יותר מבימים, לפי מה שכתב "מאור הגדול" הוא ספר הזהר, והמאור הקטן הוא ספר התקונים, כמו שכתב שם בספר הלולא רבא (ח"ב).

ובכתב עוד שם (חלק א' דף י"ד עמוד ד'), על מאי דאמר רשב"י עליו השלום "אנא שכיח בעלמא, דהא בתי לא יתיב עלמא בעצרא" (זהר בראשית דף רכ"ח), וזה לשונו: מנה תבין דהלומד בזהר ישן וחדש ותקוני הזהר בקביעות ורגילות מבטח לו דגון עליו גדולים צדיקים במיתתו... וענין סדר יצירה (פ"ב ס"ח) מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, וענין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים ויטאל ז"ע, וזה לשונו: אמר עוד (הקנה ח"ב): "וכל הגבעות התסקלו", כי הגבעות הם התלמידים חכמים הפחורים הנקראים גבעות אצל בחינות הקרים הנזפה הגה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים הקרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרים הפשטים ואינם עסוקים בהקמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לפגם בהם נמנעים מלהתעסק בה נזופה ועל בן גבעות אלו נתקלקלו ולגם שרש פורה ראש ולענה ועליתה בהם חלודת טיט ורפש לקפר בהקמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזפה לעיל בפנישת בהעלתה, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא נזופה שם בזהר. ובכך נתבאר למעלה הסבה

כי תורת עולם הבא איננה פשטיה רק עד שם עוסקים בכוונה התורה וסודותיה, וזה שלא פתח בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליותם נאמר "הגה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" (ג' אור הזהר ח"ב 493).

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמין וכח והזק במערכת הקדושה, אמנו מתנים וחזרו עו' להמשיך ולהפיק את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפיכך כחו בעולם ולסוע בכל מה דאפשר והוסיפו לעשות חיל וזהרבות תלים לקודשא בריך הוא ואוריתא לאוקמא שכינתא משפרא.

ועוד למדנו מורנו הרמ"ח"ל אגרת ט"ו (כס"ח לר"ב) וזה לשונו: ואודיעך פנה סוד גדול מה שאמר הפתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבתי עד השם אלתיך" וכו' (דברים ה', ד' ע), כי התגברות הסטרא אחרת לגור חס ושילום גזרות על ישראל, נמשך לפי עלותה להתאזר וליתן במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ו, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתנדב שם גם כן, כסוד, "אימא דינו מתערו מינה" (זהר חלק ג' ס"ה), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדברה, ישראל מתנדבין בה ובחתיני כסוד התשובה, ולכן היה צריך המלך שגורותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמושי לאימא ושם נשבר כחו, כי אדברה מתעוררת התשובה לישראל.

והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי ס"ו י"ח), ועל גב פריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכינו שבריהה זאת נעשה ספר הזהר הזה כבר ענין התבה קום ועמוד לקל מי שיוזמן אליו, דהני: הנדבק בספר הזהר כבר מועז "אימא" ויצא מן הסטרא אחרת, ואין צריך לו חבלי משיח, במזרח ברעני מהימנא פרישת נשוא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיגררו ישראל כסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא כסוף יומיא נכדא דמלאך משיחיא - כסוף הנמים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמ"ל אגרת ט"ו, כס"ח לר"ב).

והנה, קמינו אנו, וכינו שספר הזהר מצוי לכל אדם בכל מקוות תבל, וכפי הנראה שזו בנות הדברים, שפעלת ספר הזהר (שאמנם נחלה בתקופה מאחרת תחית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל כסוף הנמים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, ובקריאת כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר דוקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו שכן שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לנדב בספר הזהר. ומלבד כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הנדב בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות. (אגרות רמ"ל אגרת ט"ו, כס"ח לר"ב).

ודרוש דורשי רשומות ... וגם מי שאינו מבין, נרמו לו, דאף על גב שאדם הוא בבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה מושמא יכפלו לו שכונו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הויה', דתבות 'תושיע הויה' עם התבות ושתי פולקים של תבות יעלו כמספר תבות 'יה' ר' תקוני'ם' בדקדוק א"ח. (הקדמת המוציאם לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פסק י' משנה א) כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו ס) ועשן כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר משיח מעשה ידי להתפאר "חל"ק" ראשי תבות "חיוק למוד קבלה". ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזהר הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד השפלה - ספר הזהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נגזרה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" - בישועתך - גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מוכן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל ז"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (כ"ב משה זכות) דאם אינו לומד בזהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, וענין שם.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך הוא ואוריתא, והיה הברכה במעשי ידכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, והיה שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה קמינו אמן. וכדא הוא ורשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם בלו מן הדיו ולקרב את האלה, וענינו תחזיקה בהגלות גלות אור השם וקלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה קמינו אמן.

שלום יהודה נאום - אבדך"ק עסקת ישעיה האלמין בית שמש.

לאורם נלך

לקט מספרי הקדמונים על הזוהר

וכמו שאמרנו זכרונם לברכה על פסוק בתורת הויה חצו זה הסוד ובתורתו זה הפשט וזהו שאמר תורת הויה שהוא תמימה כלומר שצריך ללמד אותה בשלמות וזה שאינו יודע ללמד רבי שמעון בן יוחאי מלמדו ומשיב נפשו וזהו שאמר משיבת נטרקיון מלמדו תורה שמעון בן יוחאי ואמר נפש שכמעט יצאה נפשו ונחזה לו וכו' פרוש גם כן אדוני אבי זכרנו לחיי העולם הבא שזהו הרמז שרמזו לאיש אחד שהקרא לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי עו שפטר ספר הזהר שהיה לו בכיתו לכו הראו לו תבת בהמה דראשי תבות בערתי הקדש מן הביית החמני ליעלו ולפי הכי יתפרש לרמז לו דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות עם כל זה משמיה יפלו לו שכרו ואפשר שיקרה לו באשר קרה לאיש הזה אם יכשרו מעשיו ותהיה פנתו לטובה ויש רמז בפסוק 'אדם ובהמה תושע הויה' דתבות 'תושע הויה' עם התבות 'וב' כוללים של ב' תבות יעלו כמספר תבות 'זהר תקונים' בדרך דקדוק צח.

(הקדמת הפועיא לאור זהר דפוס ליוורנו)

ח. גם בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזהר הקדוש

גם בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזהר הקדוש.

(הנהגות רבי רב יעקב מליסא זכר צדיק לברכה אות ג')

ט. אי אפשר להשיג סתרי האמונה שרשיה ועקריה כי אם בקבלת חכמת האמת

והאמת המקבל שאי אפשר להשיג סתרי האמונה שרשיה ועקריה כי אם בקבלת חכמת האמת כי מנהג ישמעאל הפאמיני בכל זה ובזאתה נמנה. וזהו יצטרך הפאמיני האמתי העובד השלם אחר היותו תורני שלם להתעסק בחכמת השכלה אשר היא נשמת התורה ומנהג יעמיד על סוד האמונה האמתית המקבנת עם הדת מכל צד ועל פנות התורה והרצון והחפץ בעבודת התפלה והפניות ואחר עמידו על זה ישתדל להוסיף לקח ולהוליד תולדות וענפים דומים לשרשים אשר בנדו אשר אין זה כפי השכל האנושי כי קצר קצרה ידו להשיג האמת לא יוכל בשום פנים אבל הוא כפי השכל האלקי לקום ספסלת בחכמה זה דרך חסידים אשר בו חיו ודרכו הנביאים והחכמים ואין הרצון בקבלת התורה אבל החכמה האמתית ומניית לפודה תחלה כמניעת לפוד הפילוסופיה תחלה לחושבים שהיא החכמה האמתית שלא ראו אור. כי מניעת לפוד הפילוסופיה תחלה ראו ומחייב לפי שהיא הורסת ועוקרת שרשי דת האמת ודרכה דרך הפניות והעוסק בה קדם שיהיה תורני שלם בעל אמונה שלמה תביאהו לידי מינות וכפירות וכו'.

אבל החכמה האמתית חס ושלום שתוריש שום אמונה רעה או דעת נפסדת אבל בהפך שתנחיל האמת והצדק ותשריש אמונות ודעות אמתיות לכל לומדיה ואף אם יקדימוה ללמד התורה כי היא הפועיאה לאור תעלומות התורה ועקריותה מחזקת ותומכת שרשיה לפי ששתיהן עולות בקנה החכמה האלקית אבל טעם אחרון לפי שהתורה בנות והחכמה הנפשית אלה וישקדים לפוד התורה וידע התורה בנות ופרוש כפי מה שבאה בהו ההפלה מסיני ואחר כן יבא לטיל בפדרס החכמה אז תחול הנשמה בגוף כהו ונסדר כי יעמד ובין הסודות והסתרים הם של כל מצוה ומצוה על בורן ואמתתו ולא יתבלבל שכלו אחר שקדם לו ידעת הדברים אשר עליהם יורו הסתרים ההם וזה בדרך קדימת החכר לחול הצורה בו.

(עבודת הקדש להרשב"א חלק התפלת פרק יז)

י. אין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי מנייה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו

רבי שמעון בן יוחאי קבל מרבי עקיבא וזה היה אחר חרבן הביית וזה הקדוש עליו השלום הוא בעל המדרש הנעלים הנקרא ספר הזהר ועל ידו חדר והוא עליו השלום הבטיח בחבור המקדש ההוא כי רבים יתפרנסו מפניו באחרית הימים.

ובמלת בראשית הנקרא ספר התקונים אמר בזה הלשון (תקוני זהר חדש – ספרא תנאני): והמשכילים זהו זהר זהה הרקיע (זניאל יב) ומצדיקי רבים כנכבים לעולם ועד.

רבי שמעון בן יוחאי (זהוהו סתם רבי שמעון בכל מקום) יכוננו לפטר את כל העולם מן הדיו מיום שנברא העולם עד סופו והאחרון הכביד כעת סופו של גלות אדום (שהוא קדם ביאת גואל צדק במהרה בנימינו אמן) שרבי שמעון בן יוחאי הוא שעמד בנפשו כנגד מלכי רומי (אדום) כדאמרין בשבת. ועל כן אמר הפלך אז שמעון שגנה יהרג. ובפרט בסוף יומיא אילין באחרית ימי גלות אדום, וזהו רבי שמעון בן יוחאי בכחו ובכח הזהר הקדוש חבורו דיתפרנסו בדרא בתראה להציל מחבלי משיח ופקונו מן גלותא בכחו וגלו הימים ונקראים שעת הדחק בזהר (דגלותא) בתר דחוקא כמבאר בזהר הקדוש, על כן שפיר אמרו (רב ברשב"י) כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק שיעמד בעודו בשעת הדחק הינו בשנים האלו ועל זכותו אנו סומכין בנבחר.

(דברי תורה מהדורא ט' אות לט)

ו. ככה רשב"י יתחזקו עד ביאת גואל צדק - רשב"י ממשין גם אחרי הסתלקותו שלא יסיר מאתנו אור זהר בהירתו להאיר מתוך חשכה לכל אחד ואחד

מה דמצינו הרבה פעמים בזהר הקדוש ובתקונים כדאמר רבי שמעון בן יוחאי דרבי תורה ויגאלי רזין עילאין הוה בכו חכמיא ואמרו יו כד תסתלק מן עלקא מאן נהיר נהרא דאורייתא וכו' וישתומם כל עובר על זה ויוצא לשונות כאלו שנומצאו עם לומר זה לאדם חי בפניו לעורך קינה מה שיהיה בעת פטירתו בפרט לרבי שמעון בן יוחאי רבם ואיך יפתחו פה וכו' לדבר בזה אך היה להם בנראה ההכרח מחמת שמעו מרבי שמעון בן יוחאי שצוהו וי דגלותא יתמשך וידעו והבינו גדל החשכות שיהיה אחרי הסתלקותו והזרות הולכים וחסרים מההתגלות הנסיונות וההסתור ויגבר חס ושלום ולאשר ידעו כי בכה רשב"י יתחזקו עד ביאת גואל צדק וכמו שאמרנו בזהר הקדוש כי בהאי חבורא יתפרנסו בדרא בתראה דייתי מלכא משיחא, על כן עורר הקשר את רשב"י להאיר בדבריו אלו על דורות שלאחריו עד דרא בתראה הזאת וזה יהיה על ידי דברי תורתו על כן בעת מאמריו שאמרנו זכאה הולקיהו דחבראי דשמעון מילי דאורייתא פומך עוררו אותו לזכר להמשיך כח קדשת תורתו גם אחרי הסתלקותו שלא יסיר מאתנו אור זהר בהירתו להאיר מתוך חשכה לכל אחד ואחד מבני תורה ובהכרח היה להם למען תקונו עולם בדרות הכפים לעורר הרחמנות בלבם מה שיהיה אחריו כדי להמשיך הכח לטובה להקימו בגלותו וכו' ויהי רצון במהרה בנימינו.

(דברי תורה מהדורא קפא אות ס')

ז. הלומד הזהר אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שפועיאה מפיו הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו

הלומד הזהר אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שפועיאה מפיו הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו וכך אמרו קפאי ואסככוהו אקרא ודגלו עלי אהבה אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו.

עין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם הא זכרנו לברכה ומעשה נורא כזה בצפת תבנה ותכונן. שהיו נוהגים שילכו למערת רבי שמעון בן יוחאי בכל ליל ליל לעמר כפה חכמים ויחידים, ולומדים שם כל ספר הזהר ומתקלים אותו לכל אחד מהקוראים חלק אחד. והיה היום שהיה עמהם איש אחד מיחד ויודע בפניהם, ונתנו לו חלק אחד מהזהר עם הקוראים לקרות עמהם, והוא יודע בעצמו שאינו יודע לקרות והוא ככהמה בצורת אדם. מה עשה אותו האישי? קדם שניע הנת של הלמוד יצא לחוץ מהפנתה וילך הלך וכוה הרבה מאד, עד שכמעט נסרו ריסי עיניו מהכביה ונפלה עליו תרדמה וישן במקומו, ואז בא אליו רבי שמעון בן יוחאי, זכותו גנו עליו אמן, בחלום, ואמר לו: אל תירא ואל תחת, עתה מה לך נדדם, קום קרא אל אלקיך החלק שעלה בגורלך. השיבו האישי: הרי אני ככהמה ואינו יודע כלל לקרות. אמר לו רבי שמעון בן יוחאי: קום קרא ואני אסיעך ותמצא עצמך יודע לקרות כגדולי החכמים. וכן היה, והקניו משנתו ומצא עצמו יודע בטוב, ותמהו עליו כל הרואים אותו שפועיאו בו דברים נוראים שלא ידעו בו מקדם. עד כאן הפעשה.

וכזה פרוש אדוני אבי זכרנו לחיי העולם הבא משום הרש"י זכרנו לברכה, שזהו מה שאמר הכתוב תורת הויה תמימה משיבת נפש, דידעו דלמוד הסוד נקרא תורת השם,

א. בשנת תצ"א בקיץ היה גזרות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן לבער ספרי התלמוד וכל גדולי ישראל עסקו בזה האיר לכתל הגזרה - ולמדו אהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הנוככים, אפלו בזמן הלמוד הכללי

והנה בשנת תצ"א בקיץ היה גזרות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן, ואחד הגזרות היה לבער ספרי התלמוד של בני ישראל, ומוכן כי זה היה צרה נוראה מאד וכל גדולי ישראל עסקו בזה האיר לכתל הגזרה, והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח בזה להספיק אחרת נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כתב לו רבינו כי הוא ראה זאת מקדם וקדם וקראו לפניה ומתן בהשיבה שלו שילמדו אהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הנוככים.

ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה חוץ מן הלילות מפועיאי יום כפור וכו' וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי מ"ח.

(ריים משה משפט הברית אות יז)

ב. בלילה ילמד זהר כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות

אם זכה לחכמת אמת, מסגלת ההצלחה בעתים הללו, כי אז נאמר סוד הויה ליראיו, ואין האשה מנהג סתרה אלא לבעלה. ובלילה ילמד זהר באשמורת כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות והגלות נמשל ללילה ומי שלא זכה להבין בזהר אף על פי כן יקרא כי הלשון מסגל לצנח הנשמה ולהאיר זהר נפלא. ובספר התקונים על היותו טוב וכשילמד זהר יען לחכמת אמת בכל מלה ומלה כי כל אדם חדוש בפני עצמו והדברים הנראים פשוטים אינם רק סוד.

(סודו רבי שפתי ראשקובער סדר לפוד דף יז)

ג. כבר עשינו חשבון שכה"ה (325) דפיו של דפוס מנוטבה מזהר לחמשה לילות ישלים הזהר ותקונים

זהר שיהיה לו קביעות בזהר אחד לגירסא ואחד לעיניו, ויקדים אל הפענו ואחר כך לגירסא ששיקרא בקול תעורר הנונה ויתברר השנה כבר עשינו חשבון שכה"ה (325) דפיו של דפוס מנוטבה מזהר לחמשה לילות ישלים הזהר ותקונים.

(סודו רבי שפתי ראשקובער סדר לפוד דף יז)

ד. לגרס איניש אף על גב דלא ידע מה קאמר

כי הלומד בתורה ומבין ומכיר בפלפול וסכרת התורה ומתענג לזה לא נקרא לפוד התורה עבודה ויגיעה ועמל כי בזה שאדם נהנה ושמח לא יעף ולא יגע וכמו שאמר בפדרש (נלקוט שמעוני, ישעיה פרק מג, רמז תנז): ולא אותי קראת יעקב וכו' את טרח כל יומא וילית את לעי וצלוני שפי את לעית. כי רק הלומד תורה מתוך הדחק ומתוך טרופ הדעת אף שאינו מבין דה היטב רק שלומד מצד שהוא תורת הויה כמו שאמר דוד המלך עליו השלום ממשפטין לא סרתי ינו כי אתה הודתני בזה באור הכתוב גרסה נפשי מלשון לגרס איניש שלומד אני מצוותיך אף כי אינו מבין טעמה אך תאמתי היא אל משפטין יען כי הוא משפטין וכמאמרם זכרונם לברכה לגרס איניש אף על גב דלא ידע מה קאמר ואצל זה הלומד על אפן זה אצלו נקרא יגיעה ועבודה ועמל כי לא ירגיש התענוג מהתורה ואצל זה נקרא כל התורה חקה בלא טעם כי זה אינו מבין טעמה מפני דחוק וטרופ הדעת שלו וזה הפרוש שתהיו עמלים בתורה הינו שתלמדו התורה אף שיהיה בדרך חקה וכרב עמל ויגיעה.

(ישמח ישראל פרשת בחקותי)

ה. כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק ובפרט בסוף יומיא אילין באחרית ימי גלות אדום ורבי שמעון בן יוחאי בכחו ובכח הזהר הקדוש חבורו דיתפרנסו בדרא בתראה להציל מחבלי משיח ופקונו מן גלותא בכחו

בכרכות (דף ס:): כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק וכן עוד בכמה דוכתי בש"ס ולשון בשעת הדחק (דבוקא) יש לומר על פי דברי הש"ס סכה (מה). שאמר

המשפילים אליו רבי שמעון וחקביו, וזוהו כד אתקנשו לקטבד האי חבורא דאיהו מזינהא עלאה דלעלא, רעותא עלאה אתגליא, רשותא אתקביל לרבי שמעון וחקביו לגלגה בה רזין סתימין עמיקין, ולכל נשמתין דמתיבתא דלעלא, ומתיבתא תתאה, ולשבע טורין עלאין, דאנון תלת אבוכו ורעיא מהימנא ואתרו ודודו ושלמה ואלהו עמהו וכו' ובגין דא אתסתם קודשא בריך הוא ושכינתה למעבד האי חבורא, על ידי הווא לשכינתא בגלותא, וחירו לה ולבנהא לאשכחא בה ניהו לשכינתא דתבת נח דאתכנש בה כל מין ומין, הכי מתפנשוין בהאי חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח) זה השער לה צדיקים יבאו בו, ואחריני דלא צדיקים, אדתחין מתפן. וכד אתגליא האי חבורא בגלגלא, סגיאו מתפנשוין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו, ואת אשר איננו פה בהאי חבורא עפני היום, ועלהו אתמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים פוככים לעולם ועד עד כאן.

נפלאהה אהבת חכמת האמת הטוהרה, נשמת התורה לבעליה יתברך, חכם הרזים, עד שהפליא להשיגם ולהסיים לעשות החבור המקדש שהוא כמו שהפליא להסיים בחבור המשנה על ידי תלמידו רבינו הקדוש עליו השלום שקבל מנון והבונה והתכלית בכל משום עת לעשות להשם, לעשות להשם ודאי כידוע לחכמי לב כי בו תמצא הינה תמה הנזכרת בשיר המקדש מנוח לכך הגלה בגלות הפיר והארץ הזה כי אין נחת רוח לה בעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המפלת כי מינה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצותיו אשר הם זאת היתה השגחה נפלאה מפורפת אל הראשונה לכל שתשכח ותאבד החכמה מקרב עפה עד שלהראות תקף ההשגחה הזאת נגלה זה החבור המקדש בעולם, אחר שהיה מכסה ונגלם, וכשנגלה בעולם רבים נאספו אליו וסרו אל משענתו כמו שהביטח הוא עליו השלום: "וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגיאו מתפנשוין לגבה" וכו'.

אשר יולא זה בזמן הזה פקעט נטיו רגלי החכמים התמימים ומעדו קרסולי העובדים עבודת הקדש הנאמנים להתפשטות הצרעת הפמארת במצוחות אנשי התורה צין ופרח הפינות בלבבות החכמים בסבת השפחה הכושית צרת שרה פרה סורה הפלוסופיא אשר נעתיקה מלשון יוני אל לשון עברי שרא ליה מדידה למאן דעסיק בה אשר בהגלות נגלות החבור המקדש הוא התחיל האור לזרח ואמר לאסירי הדעות הזרות פקח קוח ותחל האמת להיות גוברת אחר שהיתה נעדרת וחזרה בעצרה לישנה והנשמה אל נדנה היא נשמת התורה הנאמנה ושבח נפש האדם אל קרבו אחר שנכרתה מקרב עמו ותחל רוח השם לפעמו ואין מצאה הינה מנוח בגלותא אחר שנתקבם בה ושפחה כי תירש גברתה ועבדי האמונות הנכריות יצאו לחרות לקים ההספמה העליונה: "לאשכחא בה נוחא לשכינתא בגלותא וחירו לה ולבנהא".

יא. אמר ליה אליהו רבי שמעון רבי רבי כפה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרסון כפה עלאי עד דאתגליא לתתאי בסוף יומיא ובגנייה ושבתם איש אל אחתו ועוד שם (תקוני זהר דף כד): אמר ליה אליהו רבי שמעון רבי רבי כפה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרסון כפה עלאי אל אחתו וגופר עד כאן. הגה הודיעו כי החבור הזה יהיה נסתר ומכסה ובאותו הזמן יתהו מנהגו למעלה וכדור האחרון יתגלה למטה אל התחתונים והעסק בו יהיה סבה קרובה לשוב אל אחתנו שהיא סבת הגאולה אשר מזה אני מוליד שני גזירות גדולות האחת אמת היתה זאת החכמה אלקות אמיתית מקבלת באפסה מפה שהיתה ההספמה העליונה לעשות החבור המקדש שהוא אשר הוא כלו מלא מפיני סתרי התורה ושירשי החכמה וסוד האלהות ותעלומות היחוד והאמת אין צריך חזר כי מחזק ועמיד הוא ולא באנו לזה כי אם לחסם פי החכמה פתים אחר שכלם ושירוות לבם והשנים כי אין חכמה בשרא אל כי אם הפילוסופיא והשנים כי אחר שיש בה צורך עליון ותחתון והוא אמרו "לאשכחא בה נוחא לשכינתא בגלותא וחירו לה ולבנהא" אם כן זה הצורך ובפרט צורך גבוה חב שימשך בכל זמן ובפרט בזמן הגלות שהוא צריך ביותר ולא תקצר

יד הכח האלקי מלהשיגו בה כמו שלא קצרה כשפחה והחריב את ביתו להגלות דורו של צדקיהו לככל בעוד שחכמי גלות יכניה קימים שילמדו תורה לאלו והגלוין כדי שלא תשתכח תורה שבעל פה מהם וסתרי תורה וטעמי הפינות ומעשה בראשית ומעשה מרכבה בכלל תורה שבעל פה הוא שהכל היה ונתן על פה וכל שכן להיות זה תלוי בצדקתו של הקדוש ברוך הוא וכאמרום צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועזרו גלות יכניה קימת.

(עבודת הקדש חלק התפילות פרק יח)

ב. ההצלחה והאשר האמתיים אשר הם פרי כל הבריאה וכל חפץ וכל ישר הם ידעת היחוד

ההצלחה והאשר האמתיים אשר הם פרי כל הבריאה וכל חפץ וכל ישר הם ידעת היחוד שכתבנו כי הוא הדעת את השם וכל מה שיוסף המיוחד ידעה והשנה ביוחד הנה הוא מוסף דעת, והתורה ומצוותיה סוככות על זה והם הדרך לידעה זו שהוא היחוד, וזולתם אין שם יחוד ולא דעת השם, ואי אפשר להשיג זה הדעת כי אם בעסק התורה ומצוותיה, ומהם נשכיל אפן העשיה שהוא תקון הכבוד והוא היחוד כמו שכתבנו, וזה רמזו אדון הנביאים עליו השלום באמרו ושפרתם את דברי הברית הזאת ועשייתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו, והכונה כי השמירה שהוא העסק בפרוש התורה שהוא תורה שבעל פה וכאמרום זכרונם לכרכה ושפרתם זו משנה ועשייתם שהוא קיום הפינות בפעל הראוי מתוך שניהם נשכיל את אשר נעשה שהוא הפרי היוצא משניהם אלה וזאת העשיה לשון תקון הוא והוא תקון הכבוד ואין תקונו כי אם היחוד ועל הדרך שהתבאר כבר.

ג. כל מי שפתח חכמת האמת סגור בפניו אי אפשר לדעת את השם הנכבד והנורא

ואי אפשר שיעלה ידעת זה התקון ואפן עשייתו אם לא יהיה המתקן ממלא בנשמת התורה היא חכמת הקבלה התישקת בהישרת הדעת את השם שהוא יחודו כידוע מצינה לפתחלים בה מפנה יודעים כי אפשר לראות אור היחוד שהוא הדעת האמתי כי אם באורה לפי שחכמת האמת אין עסקה כי אם להשיר אל זה השלמות ולהיה החכמה הזאת הפתח לדעת את השם הנכבד והנורא וכל מי שפתח זה סגור בפניו אי אפשר לדעת אותו ועליו נאמר גם כלא דעת נפש לא טוב והרי הרחוק מזה הדעת רחוק מן החיים האמתיים והגה כפי מה שתהיה הנפש נעדרת מן הדעת הזה בהיותה בגוף הנה היא סבת הרחוק והעדר דעת עליון סוד הרוח מן הנפש סוד נפש דוד וזה סוד גם כלא דעת שהוא רוח חיים נפש לא טוב כי הנפש הזאת אין קיומה כי אם ברוח ההוא שהיא הדעת שבו היחוד תלוי כן הנפש בהיותה בגוף אין קיומה ושלמותה כי אם בדגמא זו והוא שתהיה ממלא בדעת שהוא חכמת האמת שאין קיום ושלמות אלא בה לפי שהוא הפתח אל היחוד שהוא הדעת את השם וכזה הוא חלוק מדרגת השלמים ויתרונם על זה לפי שחכמת האמת כוללת ותועלותיה רבים ויקרים יודעים כי מלבד היות העוסק בה ומשיגה יודע את השם ומשיג את התורה וטעמי הפינות המתוקים מדבש ונפת צופים אשר מצדם היא משיבת נפש וזה כי הנפש מתחזקת בהם ונדבקת עם קונה עוד ימשך מפנה עשית הפינות כתקונם באהבה רבה כי היא המלהבת את לב יודעיה לעשותם בשלמותם כידוע זה מצינה עוד ימשך מפנה תועלת ומרץ בעניו העבודה והתפלות בכשר היחוד והאמונה.

(עבודת הקדש חלק התפילות פרק ע"ב)

כמו דאיתא כמדבש משלי סימו"ן בא מי שיש בידו תלמוד הקדוש ברוך הוא ואמר לו בני הואיל ונתעסקת בתלמוד צפית בפרככה צפית בגאונה שאין הנה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ויוסקים בתורה ומציצין ומביטים ורואין והגוין אמונו התלמוד הזה כפא כבדו היאך הוא עומד וכו' עין שם וגם חמר כתב הזהר היה טמון וגנוז אצלם עד אחר דרות האחרונות שנתפרסם חמר הכתב ונקטר לכל וכו' כי אם לצפות ולהביט כל איש לפי בכתונו ועל ידי זה נזכה גם לראות ולהגות לעתיד לבוא שגם שאר חכמינו זכרונם לכרכה היו יודעים במעשה בראשית וכמעשה מרכבה לדבר אך לא נתנה להתגלות לנו כי אם

בריות דרבי שמעון כן יוחאי לטעם לכל אחד כפי ערכו עד לפחות האותיות כדי שיזכרו כל ישראל חלק במעשה בראשית ובמעשה מרכבה ומשעם זה גם כן נתנה הזהר הקדוש גם לגמר אף על גב דלא ידע מאי קאמר שאמירת הזהר הוא שני מדרגות צפיה והבטה ועל ידי זה נזכה אחר שני המדרגות שתקו בזמן הזה לראות ולהגות במעשה בראשית ובמעשה מרכבה עצמו לעתיד לבוא ברוך הוא וכו' כי לשון השאלה צפיה והבטה הוא אף על פי שאין עוסק בו ואין בידו לעסק אלא צופה ומביט לזכות לאחר זמן לידעת הפעשה מרכבה לעסק בה כמו השאלה צפית לישועה הלא הישועה עזין אין אלא הקדוש ברוך הוא תובע מפני הצפיה לכד ידי שגם על ידי זה לכד מתקרב הישועה לבוא כן הוא השאלה צפית בפרככה תחלה ואחר כך יראה ואחר כך יגהה כמו שכתב ומציצין ומביטין ורואין.

(הקדמת מסלות חכמה)

יד. ספר הזהר יפרש הדרכים וסגל הפסלה יכניס אהבה ויראה בלבם של אדם ולפדנו ידרינו במעגלי צדק להביא אותנו אל המנוחה ואל הנחלה

ומי לנו גדול מהספר הקדוש הזה ספר הזהר יפרש הדרכים וסגל הפסלה יכניס אהבה ויראה בלבם של אדם ולפדנו ידרינו במעגלי צדק להביא אותנו אל המנוחה ואל הנחלה.

(הקדמת הפינות לאור זהר דפוס מיטובה)

טו. רבי שמעון בר יוחאי וסתרי תורה הוא בחינת התעוררות השנה

רבי שמעון בר יוחאי הוא בחינת התעוררות השנה, כי מכאן בדברי רבינו זכרונו לכרכה שרבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד) עיר ומדיש מן שימי נחת, שהוא ראשי תבות שמעון, עיר וקדיש דיקא בחינת התעוררות השנה, כי עיר הוא הפך השנה.

ועל כן הוא גלה ביותר כל רזין דאורייתא וסתרי תורה כי ליה יחבי רשותא, כי סתרי תורה הם בבחינת התעוררות השנה, כי פשטי אורייתא הם בחינת שנה, וסתרי אורייתא הם בחינת התעוררות השנה שנתגלו על ידי רבי שמעון בר יוחאי שהוא עיר וקדיש, עיר דיקא, הפך השנה.

ומחמת שרשב"י היה בבחינת התעוררות השנה, בחינת אור הפנים, על כן הפסאד באידרא (זהר נשא קלב): דזהא חמינא דאנפאי נהיין וכו', בחינת אור הפנים.

(ספר לקוטי הלכות הלכות גזיוני בלקה ג)

טז. מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי היה לזמן קצוב

דע כי גזרה חכמתו יתברך שחבור ספר הזהר לא יתפרסם ולא יתגלה אלא בידורו של רבי שמעון כן יוחאי עליו השלום ועל ידו ונגזרה גזרה בפסליה של מעלה שלאחר דורו של הרבי שמעון כן יוחאי ורבי אלעזר בנו לא יתעסקו בזאת החכמה כפרסום עד דדור האחרון דורו של משיח כן דוד ויחיי איתא בתקונים בהרבה מקומות שאלו הסודות לא יתגלו עד דרא דייתי מלכא משיחא וכמקום אחר אומר ובזכות האי חבורא יתגלי מלכא משיחא ורעה לומר בידור האחרון בשביל הפתעקים בחבור הזהר יתגלי מלכא משיחא ומציאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' ר"ו ומשם ואילך ישרא דרא בתבאה והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר ומשנת השי' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים כדאיתא ברעיא מהימנא ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בזכות אחר ואין ראוי להתרשל.

(אור החפה בהקדמה)

יז. על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו אמן כפיכא בזהר הקדוש וסימו"ן לדבר: "סוד" במלוי 'סמך' ואי"ו דלית' גימטריא 'משיח' ב"ן יוסף' במכון, שאף משיח כן יוסף יהיה ויתקם על ידי זכות למוד רזין דאורייתא. (קהלות יעקב ערך סוד)

חלק ממכתבי ברכה ועידוד מהתכשומותם של רבנים וגדולי ישראל בני תורה, לומדי זהר הקדוש. תכנם אור מבהיק על התועלת הגדולה של למוד זהר הקדוש בכל קצות תבל לזקנים עם נערים. יצא לאור על ידי מפעל הזהר העולמי שנת תש"ע לפ"ק

הרב מנחם מנדל טוביאס בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנישט כ"ו תמוז התשס"ט.

למוד הקדוש זהר בשנות השמה, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב

לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי
הגני ממחר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד
טרדות שונות.

אמרנו לפעלא טבא אישה, כבוד אדוני אבי הרב
המבוק החסיד הקדוש, הגה מזהיר הרבה השגם
והערב על למוד הקדוש זהר בשנות השמה, בימי
סטלין ותלמידיו, שם רשעים ירקב, נהג בקדשו
להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי
תורה, ומצטט להם מאמרי זהר לטהר נשמתם,
היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הפנין וישבו
בארבע-ארבע נחצי שעות רצופות, לפעמים
נדירות הגה השמש רבי ישראל ב"ר טוביה עליו
השלום מביא לרב פוס מים.

לשניה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו
מרגישים שהחשך מתגושש.

כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני
חמש-שש שישמעו ויסקלו בפנים הספר הזהר
הקדוש.

הגה מצטט את הגאון הקדוש משורי מעלה, רבי
אזיק מקומרנא וצ"ל, שאמר בקדשו: "לוי עמי
שמע לי ישראל בדרכי יחלכו" וגו', ילדים בני שש
ילמדו זהר הקדוש ויכנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמד ראשית חכמה עם קטנים, הגה
אומר שמה שאומרים לא ללמד ילד (ויח) מקורו
מהמשפילים רח"ל.

הרב מנחם מנדל בן הגאון
מוהר"ר שמואל טוביאס אב"ד דק"ק שטפנישט

הרב אברהם מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פרת, טלפון 097963061
מושב פרת ה.ג. לב השרון

בס"ד לסדר שבט, שנת "יצוה ה" ה'תש"ע"
והיינו "קבלה" ה"תש"ע" – ג' הזוה"ר הקדו"ש.

המלצה וברכה

לכת"ר הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א

האדמו"ר מהאלמין מצפה רבנים, בית המדרש
"עצרת ישעיה", ק"ק רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ונגל לפי
בראותי את המפעל הפביר אשר ידו עשתה,

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל
טל' 046987107 046990382 ת.ה. 33

ח' שבט תש"ע

ביבמות (צ"ע"א) בכורות (לא ע"ב) דאמר ר' יוחנן
משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם
שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו
דוקבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו,
שיהא שפתי נעות בקבר פאלו אני חי. ורש"י שם
בכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה פתי.
רבינו גרשום שם דוקבות בעולם הזה ושפתותיו
דוקבות בעולם הבא. ואמרתו לפרש תכן של
"שפתותיו דוקבות", מהו המשמעות ומה הנאה
יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י
ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית,
ששניהם אכה, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה
נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ונעתיר בעדנו
שישם יתברך ימלא בבקשתנו, וזה על ידי שאנו
לומדים תורתו בבקשתו "למדו תורת" (ש"י ס"ז)
ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו
נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול כמו שאמר
על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדיו.
ובמבאר בזהר הקדוש (ח"ג דקכ"ח) וזה לשונו: אנו
קיימי עלמין, דעלמא מתברך בגינו.

על בן בואו ונחזיק טובה להרה"צ רבי שלום
יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א,
שזוכה ומצפה רבים בהשתדלותו יומם וליילה
להפיץ "אור הזהר" ולהלהיב את לבות בני ישראל
קדושים, לעסק וללמד תמידיו בסדרן את תורת
הרשב"י בזהר הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות
שנשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זהר
הקדוש להתקרב להקב"ה באמונה שלמה
ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש
בקדשה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש
הרשב"י שישמח טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדיו,
ונגלו עלינו מדת הרחמים, שנוצח לגאלה שלמה
במהרה, אמן בן יהי רצון.

פה דברי ידידו עז מוקירו פערפו הרמה

מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל
מאיר שטרן

ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות את
הרבים כמי עזו דברי הזהר הקדוש מתורת רבי
שמעון בר יוחאי, זכותו תעמד לנו ולכל בית
ישראל אכ"ר.

הנה נודע בשערים גדל מעלת ונחשיבות למוד
חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזהר
הקדוש [העילתה כ"א]: "והמשפילים יבינו אינון
מארי קבלה דאתמר בהון והמשפילים וזהירו
בזהר הקדוש, אילין אינון דקא משתדלין בזהר דא
דאתקרי ספר הזהר דאינון כתבת נח דמתפנשין בה
שנים מעיר ושבע מפלכותא דבהון יתקים כל הבן
הילוד היארה תשליכהו ודא אורה דספרא דא".

ודברי גאון עגנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים
בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע
השומע ויבין המשפיל את אשר חכמים הגידו
ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
הקדוש בעסק סודות התורה ונסתתרה עץ חיים
היא לפתוחים בה", ועוד מפרשים דברי הרענא

מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא, ח"ג
דף קכ"ב]: "והמשפילים וזהירו בזהר הקדוש, בהאי
חבורא דילה, דאיהו ספר הזהר מן זהרא דאימא
עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ויגין
דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו
האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא כרחמי..."

וכו'. והם דברי מורנו ורבינו קדוש ישראל הרש"ש
זיע"א אשר מסר לבנו הכב חזקיה יצחק זיע"א
טרם עלית לשמתו לגנוי מרומים. גם נודעו דברי
חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר
הקדוש ותורת ח"ו שהם זכו ללמוד, ואמרו כי
כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר
הקדוש וסתרי תורה וכן אח"כ יבין שמועה כמה
שיגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש
ואפלו בגירסא, ואע"פ שלא יבין נשמתו בנדאי
תבין לו, ובלבד שיהא גיראת שמים וטהרת הלב
והגוף.

וב"ה זכנו השי"ת ללמוד וללמד בספר הזהר
הקדוש זה כמה שנים רבות, וקבל מוצאי שפת
קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות
לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך"
מושב פרת, מלבד שעורי ח"ו גלילות השבוע.
עוד נודע מנהגנו בבכורא קדישא אשר מקבלים
על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל

חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לר"ח עורכים סיום ביומא טבא להבנו ותלמידיהו.

וכבר זכה כת"ר להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקוץ על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הדפים את הספר הקדוש "תקוני הזהר", וחלקו לשם"ה ימי השנה, למצו יגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את זמנתו הגרוכה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" לקדוש הזהר הקדוש בכל מקום וישו, ומה שהיה לפני פחדשים כ-180 שעורים, עלה והתקנה פיוס למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלונג "אור הזהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חלים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לבבות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבונו המהולל האלהי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי למוד הזהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שנה לקדוש 75 שנים בימות החל! ומנין "הזהר הקדוש" הוא גי' "תורה חביבה", בן דוד משיח צדקן, "ה' עליון על כל הארץ", ויתבוננו חסדי ה", "ומעשה ידניו פוננהו". ובפרט בשנה הזו - ה"תש"ע - קמנין "אור קדש על ציון". ישוטטו רבים ותרכה הדעת פנים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גבא ובא ונקרא הרה"ג מעוז ומגדול מצפה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאוריתא באשר ה' אתו. והננו לבדך מבדך שחפץ ה' בנדו יצלה. תרב גדלתו, ופוצו מענינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונגכה פלנו בס"ד שכל למודינו יהא להקים שכינתא מגלותא בקרוב, אם הפנים שמחה, במהרה בניינו אמן.

בברכת התורה
אברהם מרדכי יצחקי
החונה פה פורת

בס"ד. לסדר ואתה תצוה ה'תש"ע
לכת"ר והדר
מקים עלה של תורה ב' מפעל הזהר העולמי"
כ"ק האדמו"ר מהאלמין
הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א

נעם השי"ת בישועתו.

מבקשים אנו להביע את ברכת הלב לכת"ר האדמו"ר שליט"א, על פעלו הנמרץ בהפצת אור הרשב"י בזהר הקדוש, בספריו הנקראים ובמפעליו הנפירים - עד שכל מקום ואתר וזכה להיות מואר באור למוד הזהר.

ובזה בודאי מתבוננו עלינו מאמר התפלה: "אור קדש על ציון תאיר ונגה פלנו במהרה לאורו". והוא פדוע ומפרסם מאמר משה בפני רעיא מהימנא לרשב"י זיע"א פי' ברהאי ספרא ופקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה" (נשא קבד).

זכור אזכר את אשר זכני השי"ת לקרוב אצל מו"ר הגה"צ הרב יוסף צובירי זצ"ל זיע"א פעל ספר "אמונת ה'" על מעלת הזהר הקדוש ותורת הסוד והפלה. ומחיותו בן 16 שנים!!! מנוה פל

חכמי תימן לחסם מלחמות הקדש נגד המערערים והמריעים על מעלת הזהר הקדוש, והוא אשר בשליחות מרנו ורבונו חכמי תימן זיע"א כתב את הספר הנ"ל תחלה בעלום שמו מפני גילו הצעיר, וכן בארץ בעבור שנים רבות פרסם שמו במחבר הספר. וב"ה זכיתי בעתק מן הספר, והוא פלו מואר במלחמות קדש להוכיח צדקת הזהר הקדוש מרשב"י זיע"א, ומעלתו וחשיבותו לעם ישראל ולעולם פלו. וכמעשהו עלי ספר, בן היה בהנהגתו פל תינו ממש, מוסר נפשו בתקופות של קדשה לחזק את מעלת הזהר והלמוד בו. וכן אופר את מו"ר המקבל הרב סעדניא בר' יחיא נחום זיע"א, שהיה הוגה תדיר בזהר הקדוש, ומאורו היה פועל ישועות ונפלאות. ובדרך היה נוהג מו"ר אבי יחיא בן עוואד עואמי זיע"א, שהיה הוגה בזהר הקדוש, ופעמים רבות שמעתי מפה קדשו התפעלות רבה על ספרי הזהר הקדוש עם פרוש מקדש מלך שהיה זכר המציאות וכל מי שזכה בו היה כזוכה במנת חלקו בגן עדן עלי אדמה.

ובאמת, נשית לבנו פי בזה סדר סדר חק-לישראל, והוסיף בו החיד"א זיע"א גם מאמר בזהר הקדוש, למען יגו בו הכל ויהיה שנה נפש לכל, ויהיו תדירים בו בכל יום ויום.

ובזה דרך פוכב מנעקב במפעלו העצום של כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, להמשיך בדרך של גדולים אלה וכל גדולי הדורות, אשר פעלו רבות ותקנו סדרי למוד בזהר הקדוש למען יגו בו הכל. ובודאי עקר מגמתם להגדיל תורה ולהאדירה בקרוב הגאולה השלמה.

ובזכות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א זכינו גם אנו לקבע סדר למוד קבוע בשעור הקהלות בשבת קדש: תחלה - כל אחד וזכה לעצמו להגות בעמוד מספר "תקוני הזהר", באפן שפניח משלימים פמה וקמה דפים בכל שבט. ואח"כ

ממשיכים למוד והתקנה בספר "אור הזהר", לדעת את אשר קראו חכמי ישראל במעלת הזהר ומדברי קדש אנו מלקטים עקרי סודות שהן לנו מפתח-הקדמות לזהר הקדוש.

זכני השי"ת ואתבוננו: זהר בגי' 218 = שנה בגי' "אלהי עולם ה'", והוא עקר תכלית למוד הזהר הקדוש לידע ולהנדע באמונת אמן זו. וכן שנה בגי' "הוא בן עולם הפא", היינו כל הזוכה והוגה בוזה"ק הוא בן העוה"ב. שנה בגי' "נה' היה עמנו", ובגי' "נהלא זו טובה פפולה", ובגי' "חסד עולם".

זהר בגי' 218 ועם הפולל 219 = שנה בגי' "עם דוד המלך", היינו מ"ש במאמר הרעיא מהימנא הנ"ל כי למוד הזוה"ק מקרב ביאת משיח בן דוד צדקנו.

הזהר בה' הדיעה בגי' 223 = שנה בגי' "אין עוד מלבדו", והוא היסוד הנודע מפלל הלמוד בתורת ח"ו. שנה בגי' "בכסופי גאלה" פנ"ל במאמר הרעיא מהימנא על קרוב הגאלה בכל פרק ובכל תבה שזוכים להגות בוזה"ק. "שנה בגי' "פי אני ה' אלהיכם".

הזהר הקדוש שנה בגי' 223 + 415 = 638. שנה בגי' "ה' עליון על כל הארץ". ושנה בגי' לשמות שלשת האבות "אברהם יצחק יעקב". שנה בגי' "ברית ה'", להורות פי עקר ברית ה' עמנו היא על אבן השתנה הזו שבלמוד הזוה"ק, והיינו שנה בגי' גם "פי אות הוא לעולם". שנה בגי' "ובשירי דוד עבדך" ובגי' "למשיח צדקנו" ובגי' "בן דוד משיח צדקך". ובכל זה שנה גם בגי' "ומעשה ידניו פוננהו" בן יהי רצון.

ועל בן זכך כ"ק האדמו"ר שליט"א ממקור הפכרות, לבריות גופא ונהורא מעליא, להמשיך חילו במפעל הזהר העולמי, למען יתבסס העולם פלו מאור הרשב"י שעשרו לקום "והיה ה' למלך על כל הארץ פיום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

סימן התבוננו בפכשה, ובאמת נכון הוא להתגלות בכל פרשה ופרשה. והשבוע: "תצוה" (501) = הזהר (223) + אור הגנוז (278). ובלמוד "אור הגנוז הזהר" (501) יתגלה בע"ה = שנה בגי' "אם הפנים שמחה" על עלוי השכינה, בגי' "דע את ה'", ובגי' "כי קדוש אני".

ביקר ובהר הזהר הקדוש וזכות הרשב"י זיע"א בשם התברים הלומדים בביהמ"ד מורשת התורה בנימינה. משה עמיאל.

וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהַר הַהַר הַרְקִיעַ

ר' משה, מתי יבנה בית המקדש ויבנה לעלות ולהיראות?

בְּאֲשֶׁר נִלְמַד אֶת הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ בְּאֵת בּוֹא הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בְּרַחֲמִים !!!

ר' משה, בקשה לי היכן זה כתוב?

ר' ישראל, הקשב היטיב וזכור! כן כתוב במפורש בזוה"ק פרשת נשא (קכ"ב): "ובגין דעתידין ישראל למסעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", תרגום מילה במילה: "ובמשום שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא זה ספר הזוהר, יצאו בו מן הגלות ברחמים".

תודה מקרב לב, אני רץ להביא את הגאולה! (ללמוד זוהר!)

ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלוש פעמי רגלינו

